

Jubilæumstale af museumschef Anja Olsen ved Hvidovre Lokalhistoriske Selskabs 40 års jubilæumsaften

Kære fødselar, tillader jeg mig at kalde selskabet i dag, for det er jo også en 40-års fødselsdag, vi fejrer. Tillykke med den runde dag!

40 år, det er jo ingen alder! Det kan både I og jeg sige med stor overbevisning. Og med vores erfaring kan vi nok godt blive enige om, at nogen (selvfølgelig ikke alle!) gennem tiden har fået visse karaktertræk.

For nogen er det ikke så rart at blive gjort opmærksom på karaktertræk, der er udviklet gennem en årrække, men for aftenens fødselar tænker jeg at det ikke gør noget at blive konfronteret med den profil, der i aftenens klare lys står tydeligt frem.

Sprudlende og livsvis

Det første jeg må nævne er, at dagens fødselar er både sprudlende og livsvis. Det ved jeg, for man skal stå meget tidligt op for at følge med i det tempo, der lægges for dagen, når der interviewes, transskriberes, beskrives HIF-billeder, findes butikker på Hvidovrevej, passes på Rytterskolen, holdes arrangementer, laves udstillinger, arrangeres udflugter, skrives artikler, deles blade ud, brygges kaffe, vises rundt osv. Jeg er helt sikker på, at der er noget, jeg har glemt i dette potpourri af Lokalhistorisk selskabs mange aktiviteter.

Det er godt, at der er så mange ildsjælehænder, der kan løfte alle de opgaver!

Egentlig tror jeg også, at bageren er rigtig glad for det store initiativ og de mange arrangementer, som Hvidovre Lokalhistoriske Selskab laver, for man holder ikke et møde uden også at have en kage med.

Lokalhistorisk engagement og vilje

For det andet må jeg sige, at lokalhistorisk engagement og vilje er et karaktertræk, man må fremhæve i dag. For ikke så længe siden havde jeg fornøjelsen af at holde et oplæg om kvinderne i Hvidovre sammen med næstformand, Karen Johansen. Selvom vi ikke i den forbindelse talte om kvinderne i HLS, så har de været med helt fra starten af. Her sad nemlig Eva Raae Schultz, Hanna Jensen sammen med Kjeld Jørgensen, Knud Weile, Nordlund, Birger Thomsen, Jens Kristensen og Dan Heinsen i den første bestyrelse. Det var i 1978.

Det var egentlig ikke det spor jeg ville ud af, men da jeg forberedte denne lykønskning, kom jeg sådan til at tænke på Karens fortælling om jordemødrene i gamle dage, og da slog det mig, at man på nogen punkter kan se Forstadsmuseet som et barn af det første Hvidovre Lokalhistoriske Selskab. For det var nemlig allerede i 1973, at det første initiativ til Hvidovre Lokalhistoriske Selskab blev taget og kimen til Forstadsmuseet blev lagt. Det var Herluf Rasmussen, der sammen med andre gode folk begyndte at indsamle, bevare og formidle Hvidovres historie. Gejsten var stor, og grupper blev nedsat til at arbejde med både kort og billeder, dokumenter og effekter, interviews og film, ja næsten lige som i dag. Men - ikke lige som i dag - mistede denne gruppe af gode mennesker pusten og initiativet gik i dvale indtil 1978, hvor ny energi kom til. Her blev dét Hvidovre Lokalhistoriske Selskab stiftet, som vi er sammen om i dag.

Den forening af lokalhistoriske kærlighed, der så dagens lys i 1973 og efterfølgende flammede op i 1978, blev det Hvidovre Lokalhistoriske Arkiv, der siden er blevet til Forstadsmuseet og som stadig rummer den samling vi er fælles om at supplere og dyrke - og elsker.

Så uden den skæbnesvangre dag i 1973 og efterfølgende i 1978, så havde vi ikke haft det Forstadmuseum, som vi kender i dag. Vi havde heller ikke haft det lokalhistoriske selskab, som vi kender i dag, og vi havde slet ikke haft det tætte samarbejde, som vi kender i dag.

Kærlighed

Sidst, men ikke mindst, så må man sige, at kærlighed også er et stærkt karaktertræk ved HLS. Det er bemærkelsesværdigt, synes jeg i hvert fald, at selskabet gennem de 40 år kun har haft en stor håndfuld formænd. Jens Kristensen, Per E. Hansen, Dan Olsen, Harry Schultz, Benny Riisager, Ole Asbjørn Petersen og Jens Frederik Jørgensen. Det kan jeg ikke se som andet end, at kærligheden til selskabet er så stor, at når man først har sagt ja, så er man også trofast og vedholden.

Det misunder mange foreninger jer, og I er et rigtig smukt eksempel på, hvordan foreningshjerter kan banke stærkt og varmt ikke blot for jeres egen skyld, men også i den hellige lokalhistoriske sags tjeneste.

Jeg tror, at det er den samme kærlighed, der driver bladomdelerne afsted i regn og slud, for bladet skal ud! Og også sognerådsskriverne, der farer afsted tidligt om morgenen, før Fanden får sko på, for at få nye dokumenter eller med spørgsmål til transskriptionen. Og det er kærligheden der driver alle de andre ildsjælehænder, der får ting til at ske, kaffe brygget, interviews lavet, oplysninger fundet, forretninger registreret, udstillinger passet osv. osv.

Jeg vil slutte af med at ønske, at ildsjælehænderne vedbliver at være travle og at dette foreningshjerter må blive ved med at banke – varmt, sprudlende, livsvist, engageret, viljefast og kærligt.

Til lykke med jubilæet og til lykke med fødselsdagen.

Jeg synes, at vi skal råbe et hurra. Et hurra for Hvidovre Lokalhistoriske Selskab. 3 korte og 1 langt, og så, som I naturligvis ved, det der hører til – Suset fra Kalveboderne - til sidst.